

Projekt

z dnia 17 maja 2022 r.

Zatwierdzony przez

XLVII/1337/22
UCHWAŁA NR
RADY MIASTA KROSNA

z dnia 27 maja 2022 r.

w sprawie nadania nazwy dla ulicy w mieście Krośnie

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13, art. 40 ust.1, art.41 i 42 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2022r. poz. 559 ze zm.)

uchwała się, co następuje :

§ 1. Nadaje się nazwę „ul. gen. Władysława Andersa” ulicy położonej na terenie obrębu Suchodół oraz Krościenko Niżne, stanowiącej łącznik pomiędzy ulicą Bieszczadzką, a ul. gen. Władysława Sikorskiego oznaczonej na załączniku nr 1 do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Krosna.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Podkarpackiego

Uzasadnienie

Prezydent Miasta Krosna Pan Piotr Przytocki złożył wniosek w sprawie nadania nazwy dla ulicy położonej na terenie dwóch obrębów Suchodół oraz Krościenko Niżne stanowiącej łącznik pomiędzy ulicą Bieszczadzką, a ulicą gen. Władysława Sikorskiego.

General Władysław Anders urodził się 11 sierpnia 1892 r. w Błoniu koło Kutna. Brał czynny udział w formowaniu 1. Pułku Ułanów, w którym dowodził.

Był szefem sztabu 1 dywizji strzelców. W roku 1918, gdy Polska odzyskała niepodległość, wrócił do Warszawy. Brał udział w Powstaniu Wielkopolskim, a później, jako podpułkownik, w kwietniu 1919 r. objął dowództwo 1. Pułku Ułanów Wielkopolskich, na którego czele wyruszył na wojnę polsko-bolszewicką.

Został odznaczony przez Marszałka Józefa Piłsudskiego orderem Virtuti Militari V klasy.

Za bohaterską postawę na polu walki był również czterokrotnie odznaczony Krzyżem Walecznych. W 1921 r. Władysław Anders wyjechał do Francji, gdzie studiował w paryskiej Wyższej Szkole Wojennej. Po powrocie do kraju i został dyrektorem w Wyższej Szkole Wojennej w Warszawie. Awansowano go na pułkownika 15 sierpnia 1925 r.

Marszałek Piłsudski mianował go dowódcą Samodzielnej Brygady Kawalerii na Wołyniu, a po kilku latach służby na południowych Kresach Rzeczypospolitej, w styczniu 1934 r. został mianowany generałem brygady. W 1941 r. został przewieziony do Moskwy i osadzony w centralnym więzieniu NKWD. Po ogłoszeniu amnestii dla polskich obywateli więzionych w ZSRR Anders wyszedł na wolność. 11 sierpnia 1941 r. generał Anders został awansowany na generała dywizji oraz otrzymał propozycję dowodzenia tworzącej się Armii Polskiej w ZSRR. Władze komunistyczne uważały go za jednego z głównych wrogów, co wynikało zarówno z jego twardej postawy wobec nacisków Moskwy w okresie formowania Armii Polskiej w ZSRR, jak i negatywnego stosunku do postanowień konferencji jałtańskiej w sprawie polskiej oraz rządów komunistów w Polsce. Generał Władysław Anders wszedł do polskiego życia na emigracji, jako bohater opromieniony sławą zwycięstw na polach bitew we Włoszech oraz jako człowiek, który uratował tysiące Polaków z sowieckich więzień i łagrów. Był symbolem wiary w dalszą walkę o wolność i niezawisłość Polski. Po wojnie zamieszkał w Londynie. Był założycielem instytucji Skarbu Narodowego.

W latach 1946 do 1954 był Naczelnym Wodzem i Generalnym Inspektorem Polskich Sił Zbrojnych. Zmarł 12 maja 1970 r. Został pochowany na cmentarzu u podnóża Monte Cassino.

11 listopada 1995 r., generał Władysław Anders został pośmiertnie odznaczony Orderem Orła Białego.